

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

duben 2014
číslo 1 - ročník XI

Mandela, smiřování a vůbec

■ Když tak bez emocí a s hubou od ucha k uchu nechal stát nějaké ty rozzuřené lokální politiky a šel hrát s jejich dětmi fotbal, nebo když si oblékl dres nenáviděného bělošského rugbyového mančafu, tak mě opravdu začalo zajímat, jak to vlastně všechno dělá a že přitom přežívá. Ani ne tak to, jak smířil bělochy a nebělochy, tam už byla doba zralá a De Clerk nebyl Botha, ale že zpacifikoval všechny ty rozhádané černé bratry, z nichž každý chtěl každý den něco jiného a vlastně nevěděl co – postoj to nejen na africkém kontinentě poměrně rozšířený. Tak už kvůli tomu mohl biskup Tutu žádat v Římě o uznání zázraku. Zřejmě měl přirozenou autoritu umocněnou tím, že měl i hodně let na to, aby se z radikála stal smiřovatelem. Ale hlavně to byl jeden z posledních pořádných chlapů za svým si jdoucí, zřejmě dokonce ani nekradoucí a nekňourající při každé příležitosti nad utrpěnými křivdami.

Je zajímavé, že jeho nástupce sdílející s ním mnoho let stejný žalář, který se to za ta léta pokoušel od něj odkoukat, dnes sice stojí v čele Jižní Afriky, ale ten formát už postrádá a je obvyklým politikem s obvyklým morálním deficitem.

Naším Mandelou byl tak trochu Masaryk, kterého ve finále zbožňovali i ti, kteří ho svého času chtěli lynčovat, ať už kvůli rukopisům či kvůli Hilsnerovi.

I sokolská organizace v Masarykově době disponovala lidmi, kteří měli předpoklady udržet Sokol patriotický, jednotný a fyzicky i morálně příkladný. Díky jim sice později za okupace přežila národní sebeúcta a nikoliv Heydrich, ale zaplatili za to většinou svým životem a těch málo co zbylo už nepřečkalo komunisty.

Po odchodu komunistů do sametové ilegality nevyšel už bohužel z jejich kriminálů žádný sokolský Nelson Mandela, a tak je dnes Sokol spíše likvidován než spravován - často i od těch do ilegality odešlých. Ti

samozřejmě mají jiné priority než vykládat novým sokolům o průběžné tradici, patriotismu, morálce, solidaritě, toleranci a jiných nesmyslech, neb sedí nebo seděli ve správních radách, šeredí s nemovitostmi, starostují městským částem nebo si láskyplně čtou vlastní oslavné básně na prvního dělnického prezidenta.

Země jménem Ukrajina by momentálně potřebovala svého Madibu asi nejvíc, tedy někoho schopného vysvětlit, že dosažená svoboda je i svobodou postarat se sám o sebe, že Ukrajinci jsou dnes se svou nekonečnou korupcí, kmotrovstvím, šovinismem, nerespektováním zákonů, neplněním finančních závazků a ochotou všechna přikoří, která jim někdo většinou namluví, okamžitě řešit násilím, sami sobě největším nepřitelem.

Tak jako Mandela dovedl občany Jižní Afriky k poznání, že všichni jsou nejdříve Africans a až pak Zulu nebo Holanďané, tak by i na Ukrajině měl každý pochopit, že buď mohou být Ukrajinci i židé, katolíci, Poláci nebo Rusové, nebo že Ukrajina jako stát skončí tak jako už tolikrát v historii. A že jim nikdo

nedá nic zadarmo, že jak Rusko, tak EU si u nich jenom přihřívají svoji polívčičku a že nerespektování mezinárodního práva není výsadou Rusů, ale že s tím mají skoro větší zkušenosti jak USA, tak celé NATO.

Takže je to takový status quo dnešního světa, se kterým se musí žít. Na základě těchto poznání by pak Ukrajinci mohli poslat k čertu všechny ty - téměř denně se měnící - věrozvěsty, pokusit se najít a hlavně poznat nějakého toho ukrajinského Mandelu a dát mu ve volbách své hlasy.

To je samozřejmě nerealizovatelná utopie, Ukrajina se zřejmě raději opět vydá cestou Chmelnického nebo Bandery a ti slovo smíření neznali.

Karel Pokorný, starosta (Kpokorny41@aol.com)

Maškarní koulení

středa, 5. února 2014

Že se stále ještě najdou lidé, kteří nejen sokolské emailové pozvánky otvírají, ale je i s jistou dávkou pozornosti čtou, potvrdila skutečnost, že se mnozí

účastníci letošního maškarního koulení skutečně drželi inzerovaného rázu „v bílém“.

Valná hromada 2014

V letošním roce uběhlo 10 let od založení SKV Sokol München

pátek, 4. dubna 2014

Za datum založení naší jednoty před deseti lety bylo vybráno úmyslně 04.04.2004 – aby si ho školní mládež, což už dávno před námi navrhoval Jára Cimrman, lépe pamatovala.

Tentýž den, v pátek 4. dubna, se letos konala výroční a volební valná hromada jednoty v oblíbené lokalitě ASZ Altstadt na Sebastiansplatzu.

Ve výročních zprávách bylo konstatováno, že bylo dobře, že jsme se před těmi deseti lety sešli a řekli si, že se pokusíme ze sokolského života v Mnichově zachránit to, co se v našich podmínkách zachránit dá, a že to již deset let více méně úspěšně činíme. Práci v jednotě odvádějí s malými obměnami sice stále titíž, ale objektivně viděno bychom v Mnichově asi lepší nenašli.

Na základě těchto poznání jsme se rozhodli v dalších desetiletích pokračovat tímto tradič-

ním způsobem, a nejen proto bylo pak zvoleno předsednictvo jednoty ve svém tradičním složení:

Karel Pokorný, starosta a pokladník
Dušan Pokorný, místostarosta a náčelník
Jitka Scholz, jednatelka a zapisovatelka
Alena Pokorná, matrikářka.

Výročí jednoty pak bylo na závěr i tradičně oslaveno.

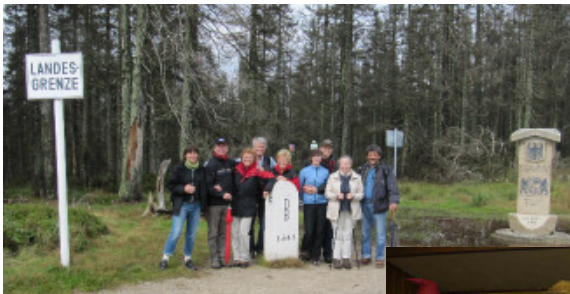
Povzbuzením do další činnosti byly i četné gratulace, za které děkujeme, a ze kterých zástupně citujeme z blahopřání generálního konzula České republiky v Mnichově:

V letošním roce si Vaši členové, ale dozajista nejen oni, připomněli již desáté výročí založení Vaší organizace. Dovolte, abych SKV Sokol Mnichov rovněž k tomuto jubileu ze srdce pogrataloval a do dalších let – hodně sil a úspěchů!

4.4.2004

sokol • sport • kultura •
slety • hory • kola •
kuželky • nohejbal •

4.4.2014

Do srdce naší jednoty nemůže nikdo zasahovat, říká místostarosta Sokola Mělník

Igor Veterník, místostarosta TJ Sokol na Mělníce - Autor: archiv TJ

Mělník – K tradici Sokola před rokem 1948 se schválením vystoupení z České obce sokolské a vstupu do jiného občanského sdružení přihlásili členové Tělocvičné jednoty Sokol na Mělníce. Prohlašuje to místostarosta jednoty Igor Veterník. Ten Mělnickému deníku za Sokol poskytl celý měsíc po mimořádné valné hromadě, která odsouhlasila tuto zásadní změnu, rozhovor. „TJ Sokol na Mělníce neskončila, ani nebyla zrušena, ve své činnosti pokračuje,“ podotkl na úvod.

Jakou měla prosincová valná hromada vaší jednoty účast a průběh?

Vzhledem k její důležitosti jsme nechtěli jít cestou delegátů, ale rozhodli se pro valnou hromadu s možností účasti všech členů. Ti pochopili vážnost situace a nutnost učinění tohoto kroku a dostavili se ve velkém počtu. Co se týká průběhu, byl obvyklý, jako na valných hromadách bývá.

Někteří členové jiných jednot a také delegáti z župy se údajně do sálu nedostali. Proč?

Víte co, on ani žádný pojem delegát župy ani jednoty na valnou hromadu jiné jednoty ve stanovách ČOS neexistuje. Konání valné hromady bylo a je autonomním právem každé jednoty. Pravda je taková, že naše právní zástupkyně nečlenům vysvětlila důvody, proč se jich tato valná hromada netýká. A oni to uznali, jelikož odjeli. Stál jsem u vchodu a zdálo se, že jednání některých nemuselo být takovým, které by ctilo sokolské myšlenky. Osobně mi byla více nepříjemná jiná věc. Každý soudný člověk uzná, že v tak velké jednotě není možné, abychom se všichni vzájemně znali. Proto jsme při vstupu měli k dispozici jmenný seznam všech členů TJ a do jednacího sálu členy pouštěli až po prokázání se průkazem. Šlo o to, aby se jednání zúčastnili pouze lidé k tomu oprávnění. Co mě u prezence mrzelo, je to, že někteří ze starších členů považovali za ostudu, že se musí prokázat průkazkou. Všem jsme se snažili důvody vysvětlit. Část to dříve či později pochopila, část ne.

Jak tedy myšlenka na vystoupení vznikla?

Jednoduše jsme rozpoznali největší riziko pro fungování jednoty od roku 1948. Z toho jsme dostali oprávněné obavy. Do srdce naší jednoty přece nikdo ze své libovůle nemůže zasahovat. Před pár týdny, kdy už všechno bylo připraveno k přestupu do nové župy, se k nám dostal návrh nových stanov ČOS. Tyto stanovy nově obsahovaly několik, řekněme velmi diskutabilních ustanovení, týkajících se autonomie, majetku, vylučování členů a přesunu pravomocí jednot na ústředí. Jelikož bylo s ohledem na situaci na ústředí ČOS zřejmé, že tyto stanovy budou schváleny, což se pár dní na to potvrdilo, výbor TJ se jednohlasně shodl, že uvedené stanovy ČOS přímo ohrožují vlastní existenci naší jednoty. Výborem tak bylo jednohlasně odhlasováno svolání mimořádné valné hromady s hlavním bodem jednání, a to přestupem TJ do jiného občanského sdružení.

S jakou reakcí se váš přestup setkal v ČOS?

Mě nikdo ze statutárních zástupců ČOS nekontaktoval, ale vycházím-li z toho, že první věta ve stanovách ČOS začíná slovy „dobrovolné a demokratické sdružení“, předpokládám, že tuto skutečnost vzali na vědomí v souladu se stávajícím právem a judikaturou.

Budete nadále používat název TJ Sokol na Mělníce?

Jak jsem uvedl dříve, přihlásili jsme se k tradici Sokola na Mělníce před rokem 1948. Tudíž nadále hrdě poneseme název Tělocvičná jednota Sokol na Mělníce, jak existuje už od roku 1868, kdy byla naše jednota založena. Mimochodem nejsme první sokolskou jednotou stojící mimo ČOS. Doufáme však, že se ČOS poučí ze svých historických chyb, kdy se dříve snažila omezit jiné sokolské jednoty na jejich právní subjektivitu a ty následně využily svého zákonného práva na svobodné sdružování a ocitly se tak mimo ČOS. Je zřejmé, že tyto kroky se takovým jednotám vyplatily.

STRACH Z PRÁVA NA PRÁVO (6)

Karel Pokorný, starosta SKV Sokol München a promovaný právník, se zabývá studiem právního dědictví českých zemí a přístupu obyvatelů České republiky a Německa k právům

Ilustrace: Ivan Plíhal

Text přednášky Karla Pokorného v mnichovské po-
bočce Společnosti pro vědy a umění 17. dubna 2012
přinášíme na pokračování.

Pak přišla Bílá hora a to byl další hit. Údajně to celé vzniklo kvůli náboženským problémům, což byla samozřejmě jen záminka, ti zkušenější z nás vědí, že za vším stojí buď ženská nebo peníze. Tentokrát se jednalo o to druhé, byla to úvěrová krize Českého království, něco jako dnes Řecko, jenže Řeci kvůli tomu ještě nikoho neshodili z Akropole, i když k tomu daleko nemají. Čeští stavové to vyřešili v rámci našeho zvykového práva tím vykonáním a pak - pak si to musí jeden představit.

Zvolili za krále dvacetiletého kluka, který nevěděl, která bije, navíc čerstvě ženatý, takže ráno často nevyspalý, jehož kalvínská víra byla u nás neznámá, který navíc měl jen mlhavé představy, že se u nás mluví trochu jinak než německy. Po takto vykonané práci se pak voliči odebrali na svá panství a na žádosti o finanční příspěvek na postavení armády nereagovali. Takže to dopadlo, jak to dopadnout muselo,

Habsburský Ferdinand si jednak některé z nich na těch jejich panstvích našel a udělal z nich na Staroměstském náměstí národní hrdiny tím, že je nechal popraviti.

A za druhé opatřil zemi kodifikačním zákoníkem zvaným *Erneuerte Landesordnung* neboli **Obnovené zřízení zemské** a udělal to celkem bez diskuze, takže způsobem u nás neobvyklým. Bylo to tvrdé, ale mělo to hlavu a patu, potvrzovalo to absolutní moc panovníka jako jediného zákonodárce, ale i třeba češtinu jako rovnoprávný jazyk pro všechna soudní jednání jak soukromého tak veřejného práva. Celé to mělo být do češtiny také přeloženo, což se stalo jenom částečně, zřejmě pro nezájem, Češi zřejmě raději schovávali Kralickou bibli za trámem, než aby se starali o svá zákonná práva.

To nepřeložení mělo samozřejmě důsledky v soudních řízeních, těžko se jedná v jednom jazyce, když platné zákony jsou v jazyce jiném, takže se nakonec prosadil soudní jednací jazyk německý. Z toho také vyplynulo, že další vývoj a modernizace zákoníku - přes josefínskou dobu až do vydání ústavy v roce 1848 - šly mimo nás a že se stal

symbolem našeho utlačení a nikoli naší právní tradicí.

Roku 1918 vzniklý samostatný československý stát si sice nevedl jak ekonomicky tak politicky vůbec špatně, ale právně se mu nepodařilo překonat vzniklý právní dualizmus. V Čechách byly poměry ještě jakž takž, zde zůstalo v drtivé většině platné právo rakouské, ale na Slovensku platilo nadále právo uherské, někdy ještě i obyčejové a ani nezveřejněné. A co platilo na Zakarpatské Ukrajině, to ví jen pánbůh.

K pokusu o jednotný občanský zákoník došlo v roce 1937, kdy ho odmítli jak Slováci, tak komunisté, první platný občanský zákoník dostala republika až v roce 1950, kdy ho komunisté zavedli asi tak jako svého času Ferdinand.

Důvodem právního manka první republiky asi ale nebyl - částečně cituji - omezený čas, který měli prvorepublikoví tvůrci k dispozici. Vždyť příprava německého občanského zákoníku trvala 22 let, Kodexu kanonického práva Pia X. a napoleonských zákoníků shodně třináct let.

Dějiny vymezená doba dvaceti let pro české, slovenské a německé právníky byla tedy přiměřená, nehledě k tomu, že práce byly již téměř dovedeny do konce.

Ale byla tu naléhavost úkolů na počátku existence mladé republiky: zabezpečení jejích hranic, hospodářská krize a rostoucí napětí v třicátých letech, které vyústily v násilné přerušování prací na kodifikacích.

Právní nestabilita první republiky pak vedla k tomu, že mnichovskou krizi, ve které se rozhodovalo o existenci státu, řešil prezident vlastně sám, stejně jako při komunistickém puči v roce 1948, ale tam už by nepomohla sebedokonalejší legislativa, protože za bukem číhající velký bratr by se tak jako tak postaral, aby jeho interpretace právního státu byla českým národem přijata s předepsaným nadšením.

Dalších padesát let po Mnichově se vyznačovalo tím, že vždycky národ nebo nějaká jeho část svými základními právy nedisponovaly, nově přicházející generace sice viděly, že je něco v nepořádku, ale nějak si na to časem i zvykaly.

Dokončení příště

Citáty a názory

Když jsme byli mladí, nikdo neumíral a nikdo nestárnul...

Whipping Boy

Kdyby lidstvo pochopilo peněžní systém, měli bychom do rána revoluci.

Henry Ford

Konference krajané a čeština

Praha, Národní muzeum 10.-12. září 2014

Konference, pořádaná Mezinárodním koordinačním výborem zahraničních Čechů, se koná každé dva roky. Partnery v organizaci jsou Ministerstvo zahraničních věcí České republiky, Český rozhlas, Národní muzeum a další.

Program: <http://www.zahranicnicesi.com/>

Přihlášky (do konce srpna 2014): info@zahranicnicesi.com

Naše příští termíny ...

- pá. 04.04.** **10. výročí založení SKV Sokol Mnichov**
19 hod. **výroční volební valná hromada**
- so. 17.05.** **spoluorganizace 49. ročníku dálkového pochodu**
Praha – Prčice, start Čerčany
- so. 07.06-
po. 09.06.** **41. sokolské setkání v Tyršově Oetzu**
organizuje Sokolská župa rakouská (www.sokol-wien.at)
- ne. 20.07.** **výšlap někam do hor, k horám nebo k jezeru – vše podle kondice**
a nálady účastníků

A k tomu každou první středu v měsíci...

od 19 hod. pravidelné koulení v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com. Uzávěrka 14 dní před termínem vydání. Texty a fotografie jsou redakční, pokud není jinak uvedeno. Příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakce. Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004, člen Mezinárodního českého klubu. Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 32, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39, Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com, www.sokol-muenchen.com. Další telefonní kontakty: Karel Pokorný (starosta a pokladník) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a náčelník) 089/310 98 342. Bankovní spojení: Kreissparkasse München-Starnberg, BLZ 702 501 50, Konto 360 476 766